

LENGYEL NYELV ÉS IRODALOM MESTERKÉPZÉSI SZAK

A szakot gondozó intézet:

Szláv és Balti Filológiai Intézet

A DIPLOMAMUNKÁVAL ÉS A SZAKZÁRÓVIZSGÁVAL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

Diplomamunka
Formai követelmények: – Terjedelem: 50 000 leütés, 1,5 sortávolság, Times New Roman betűtípus, betűnagyság: 12 pont. A dolgozatot elektronikus formában kell elkészíteni, és elektronikusan (PDF, vagy Word formátumban) kell felölteni a Neptun tanulmányi rendszerbe. – A diplomamunka-leadás során egyetlen dokumentum feltöltésére van lehetőség a mellékletekkel együtt. – A címlapnak tartalmaznia kell a diplomamunkát készítő nevét, a diplomamunka címét magyarul és a szak nyelvén, a témavezető nevét, az egyetem, a kar és a szak nevét, leadásának időpontját. – A hallgatónak feltöltés során nyilatkozni kell a Neptunban, hogy a munka saját szellemi terméke. (Kérjük, hogy figyelje az Egyetem plágium-ellenőrzésre vonatkozó szabályozását.) – 2021-től minden hallgató csak témavezetői támogatással adhatja le dolgozatát.
Tartalmi követelmények: – A diplomamunka témáját a polonisztika bármely témaköréből ki lehet választani. A hallgatónak bizonyítaniuk kell, hogy képesek az elsajátított ismeretek komolyabb szintetizálására, birtokában vannak a tudományos munkához szükséges ismereteknek, valamint képesek a választott nyelv magas szintű alkalmazására. Jelleget tekintve a dolgozat témája lehet elméleti, illetve – ahol kísérletezésre, megfigyelésre lehetőség van (pl. nyelvészet, alkalmazott nyelvészet) – gyakorlati. A diplomamunka a téma releváns szakirodalmából induljon ki. A dolgozat nyelve a választott szak nyelve. – A magyar nyelvű díjnyertes TDK dolgozatokat a szak elfogadja diplomamunkának.
Értékelés: Az értékelés ötfokú osztályzással történik. Az értékelés során a bírálónak figyelembe kell venni, hogy a diplomamunkát készítő betartotta-e az előírt tartalmi és formai követelményeket. Az értékelés szempontjai: tudományos eredmény, nyelvi és stilisztikai megformáltság, a szakirodalom ismerete és szakszerű felhasználási módja, esetleges további kutatási lehetőségek.
MA szakzárás követelményei
A szakzáróvizsgára bocsátás feltétele az elfogadott diplomamunka, az előírt tanegységek elvégzése és a kötelező kreditmennyiség megszerzése. A záróvizsga részei: A szakzáróvizsga szóbeli számonkérésből, a 2 tételsorból való előzetes húzásból áll. A vizsgán felmerülhetnek a szakdolgozattal kapcsolatos kérdések is, amelyben kapcsolódnak a tételek témájával. A hallgatónak bizonyítaniuk kell, hogy elsajátították a képesítési követelmények és a tanterv által

előírt legfontosabb ismereteket, és hogy a szóbeli kifejezőképességük megfelel az előírt nyelvi szintnek. A szóbeli vizsga által ellenőrzött ismeretek közé lengyel nyelvészeti, irodalmi/irodalomtörténeti és kultúrtörténeti témák tartoznak, azaz a szakzáróvizsga komplex szigorlat jellegű.

A záróvizsgán adott/kapott érdemjegy:

A záróvizsgán két kérdést kap a hallgató, egy nyelvészetit és egy irodalmi, ezekre kap egy-egy jegyet, valamint a szakdolgozat érdemjegye adja ki a záróvizsga átlagát (azaz a három jegy számtani átlaga adja ki a záróvizsga végleges érdemjegyet).

A záróvizsga eredménye:

Az értékelés ötfokú osztályzással történik. A vizsgáztatók értékelik a hallgató diplomamunka témájához kapcsolódó tudományterületeken való jártasságát, valamint szakmai felkészültségét, nyelvi kompetenciáját és a tudományos diskurzusra való képességét. Az érdemjegyet a szakdolgozat bírálati jegye és a szakzáróvizsgán megszerzett jegyek számtani átlaga adja.

Az oklevél minősítése:

Az oklevél minősítését a szakdolgozat bírálati jegye és a szakzáróvizsgán megszerzett végleges érdemjegy számtani átlaga adja, egész számra kerekítve a HKR 84§ (6) alapján:

Az oklevél érdemjegy megállapítása:

84. § (6) Az oklevél minősítése a két tizedesjegyre kiszámított átlageredmény alapján történik:

- kiváló, ha az átlag 4,80-5,00,
- jeles, ha az átlag: 4,50-4,79,
- jó, ha az átlag 3,50-4,49,
- közepes, ha az átlag 2,50-3,49,
- elégséges, ha az átlag 2,00-2,49.

Nyelvészet

- Bąba Stanisław, Innowacje frazeologiczne współczesnej polszczyzny. Poznań 1989.
- Bańcerowski Janusz, A nyelv és a nyelvi kommunikáció alapkérdései. ELTE BTK Szlav és Balti Filológiai Intézet. Budapest 2000.
- Bartmiński Jerzy, Tokarski Ryszard (szerk.), Profilowanie w języku i tekście. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Lublin 1998.
- Basaj Mieczysław, Rytel Danuta (szerk.), Z problemów frazeologii polskiej i słowiańskiej. I-V. Wrocław 1982-1988.
- Boksański Zbigniew et al., Socjologia języka. Wiedza Powszechna. Warszawa 1977.
- Doroszewski Witold, *Elementy leksykologii i semiotyki*. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1970.
- Grabias Stanisław, Język w zachowaniach społecznych. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Lublin 2001.
- Jerzy Bartmiński, B. Boniecka (szerk.), *Tekst. Analizy i interpretacje*. Lublin 1998.

Kania Stanisław, Tokarski Jan, Zarys leksykologii i leksykografii polskiej. Warszawa 1984. Kiss Jenő, Társadalom és nyelvhasználat. Szociolingvisztikai alapfogalmak. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest 1995.

Klemensiewicz Zenon, Stylistyka językoznawcza. In: Klemensiewicz Zenon, Składnia, stylistyka, pedagogika językowa. Państwowe Wydawnictwo Naukowe. Warszawa 1982.

Kurkowska H., Skorupka S., Stylistyka polska. Warszawa 1959.

Lewicki Andrzej Maria (szerk.), Problemy frazeologii europejskiej. Wydawnictwo Energeia. Warszawa. 1996. I-II. kötet.

Lewicki Andrzej Maria, Pajdzińska Anna, Frazeologia. In: Encyklopedia Kultury Polskiej XX wieku. Tom 2. Wrocław 1993.

Lewicki Andrzej Maria, Pajdzińska Anna, Rejakowa Bożena, Z zagadnień frazeologii. Problemy leksykograficzne. Warszawa 1987.

Lotman J. M., Szöveg, modell, típus. Gondolat Kiadó. Budapest 1973.

Mayenowa Maria Renata (szerk.). O spójności tekstu. Wrocław 1971.

Mayenowa Maria Renata, (szerk.). Semantyka tekstu i języka. Wrocław 1976.

Mayenowa Maria Renata, Styl, stylizacja, stylistyka. In: Mayenowa Maria Renata, Poetyka teoretyczna. Zagadnienia języka. Zakład Narodowy im. Ossolińskich. Wrocław, Warszawa, Kraków, Gdańsk 1974, 318-377.

Mayenowa Maria Renata, Tekst i jego odmiany. Wrocław 1996.

Mayenowa Maria Renata, Tekst w kontekście. Wrocław 1990.

Odmiany i style (Ustna odmiana języka polskiego, Język ustny a pisany, Styl potoczny, Styl artystyczny, Styl urzędowy, Nowomowa, Styl naukowy, Terytorialne odmiany polszczyzny, Ludowy styl artystyczny, Środowisko i zawodowe odmiany języka – socjolekty). In: Bartmiński Jerzy (szerk.), Współczesny język polski. Wiedza i Kultura. Wrocław 1993, 87-245.

Pajdzińska Anna, Związki frazeologiczne nazywające akt mowy. Semantyka i składnia. Lublin 1988.

Piotrowski Tadeusz, *Z zagadnień leksykografii*. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1994.

Skorupka Stanisław, Słownik frazeologiczny języka polskiego. I-II. Warszawa 1967-1968.

Wardhaugh Ronald, Szociolingvisztika. Osiris-Századvég. Budapest 1995.

Irodalom

Angyal Endre, Świat słowiańskiego baroku. Tłum. J. Prokopiuk. Warszawa 1971.

Artur Hutnikiewicz, Młoda Polska, Warszawa 2002.

Chrzanowski Ignacy, Historia literatury niepodległej Polski. 965-1795.

Czesław Hernas, Barok. Seria: Wielka Historia Literatury Polskiej. Warszawa 2002.

D. Molnár István, Lengyel irodalmi kalauz. A kezdetektől 1989-ig. Debrecen 1997.

D. Molnár István, Literatura polska XX wieku. 1891-1989. Zarys historycznoliteracki i antologia. Debrecen 1993.

D. Molnár István, Nagy László Kálmán, Literatura polska od początków do 1795 roku. Zarys historycznoliteracki i antologia (Lengyel irodalom a kezdetektől 1795-ig. Irodalomtörténeti vázlat és antológia). Debrecen 1998.

D. Molnár István, Sprawka A., Literatura polska XIX wieku 1796-1890. Zarys historycznoliteracki i antologia. (Lengyel irodalom a XIX században 1796-1890. Irodalomtörténeti vázlat és antológia). Debrecen 1997.

Drewnowski Tadeusz, Próba scalenia : Obiegi, wzorce, style : Literatura polska, 1944-1989. Warszawa 1997.

Hutnikiewicz Artur, Młoda Polska. Seria: Wielka Historia Literatury Polskiej. PWN, Warszawa 2000.

Jarosiński Zbigniew, Literatura lat 1945-1997. Seria: Mała Historia Literatury Polskiej, Warszawa 1997.

Klimowicz Mieczysław, Oświecenie. Warszawa 2002. seria: Wielka Historia Literatury Polskiej.

Krzyżanowski Jan, W świecie romantycznym. Kraków 1961.

Kulczycka-Saloni Janina, Pozytywizm. Warszawa 1971.

Kwiatkowski Jerzy, Dwudziestolecie międzywojenne, Warszawa 2002.

Łapiński Zdzisław (wybór i opracowanie), Gombrowicz i krytycy. Kraków 1984.

Maciąg W., Nasz wiek XX. Przewodnie idee literatury polskiej 1918-1980. Wrocław 1992.

Markiewicz Henryk, Pozytywizm, Warszawa 2002.

Markowski Michał Paweł, Polska literatura nowoczesna. Leśmian, Schulz, Witkacy, Kraków 2007.

Michałowska Teresa, Średniowiecze. Warszawa 1995; Seria: Wielka Historia Literatury Polskiej

Pelc Janusz, Barok - epoka przeciwieństw. Warszawa 1993.

Pisarze polskiego oświecenia. Pod red. T. Kostkiewiczowej i Z. Golińskiego, Wrocław 1977.

Pisarze staropolscy. Sylwetki. Red. S. Grzeszczuk. Warszawa. (T. 1, 1991)

Podraza-Kwiatkowska Maria, Wolność i transcendencja. Studia i eseje o Młodej Polsce. Kraków 2001

Problemy literatury staropolskiej. Red. J. Pelc. Seria I-III. Wrocław 1972-1978.

Słownik literatury polskiego oświecenia. Pod red. T. Kostkiewiczowej. Wrocław 1977.

Słownik literatury staropolskiej. Red. T. Michałowska przy udziale B. Otwinowskiej i E. Sarnowskiej-Temeriusz. Wrocław 1990.

Święch Jerzy, Literatura polska w latach II wojny światowej, Warszawa 2002.

Walas Teresa, Ku otchłani (dekadentyzm w literaturze polskiej 1890-1905), Kraków 1986

Witkowska Alina, Przybylski Ryszard, Romantyzm. Seria: Wielka Historia Literatury Polskiej. PWN, Warszawa 1997.

Ziomek Jerzy, Renesans. Seria: Wielka Historia Literatury Polskiej. Warszawa 1997.